

Začlenění problematiky udržitelného rozvoje do studijního oboru Veřejná ekonomika a správa

Anotace

Cílem příspěvku je specifikovat rozsah a přístup k začlenění problematiky udržitelného rozvoje v rámci studijního oboru **Veřejná ekonomika a správa** na Ekonomické fakultě VŠB-TU Ostrava především v rámci povinného předmětu Ekonomie životního prostředí I. a stručně uvést i navazující povinně volitelný předmět Ekonomie životního prostředí II.

Předmět **Ekonomie životního prostředí I.** je členěn do čtyř bloků. V úvodu – v rámci vymezení základních pojmů a zaměření environmentální ekonomie – spočívá začlenění problematiky ve vymezení podstaty udržitelného rozvoje, diskuzi důsledků platnosti termodynamických zákonů, historie vzniku a hlavních mezníků v průběhu formování koncepce udržitelného rozvoje v rámci neoklasické environmentální ekonomie. Následuje vymezení základních přístupů a základních podmínek udržitelnosti v rámci neoklasické ekonomické teorie.

Druhý blok předmětu je věnován teorii externalit, optimalizaci opatření péče o životní prostředí a metodám oceňování environmentálních statků, resp. kvality životního prostředí.

Třetí blok, jenž představuje úvod do ekonomie přírodních zdrojů, se vrací k problematice udržitelného rozvoje zejména v souvislosti s optimalizací využívání přírodních zdrojů obnovitelných, ale i neobnovitelných.

Poslední blok je speciálně zaměřen na problematiku udržitelného rozvoje. V jeho rámci jsou zařazena následující témata: základní oblasti udržitelného rozvoje a jejich vzájemný vztah; ekonomický rozvoj a sociální rozvoj, chudoba a její dopady na životní prostředí; ekonomický rozvoj a kvalita životního prostředí; limity neoklasické environmentální ekonomie ve vztahu k problematice udržitelnosti; globalizace a udržitelný rozvoj / pozitivní a negativní dopady globalizace/; měření udržitelného rozvoje /ISEW, GPI, ekologická stopa atd./.

Rovněž navazující povinně volitelný předmět **Ekonomie životního prostředí II.** zahrnuje problematiku udržitelného rozvoje. V jednotlivých okruzích se zabývá optimalizací využívání jednotlivých přírodních zdrojů obnovitelných /kdy kritériem je dosažení udržitelných toků výnosů/ a neobnovitelných a možnostem jejich substituce, podstatou a problémy jejich oceňování. Poslední okruh je zcela věnován problematice udržitelnosti ekonomického rozvoje a formování teorie udržitelnosti. Zahrnuje vývoj kritérií udržitelnosti a rozvoj začleňování environmentálních aspektů do modelů exogenního a endogenního růstu počínaje koncem 20tých let minulého století až po současnost.

Zpracoval : Šimíčková M.

EkF VŠB-TU Ostrava